

смири и тъй ще мине презъ най-малкитѣ дупки. Като излѣзе отъ тази гора, на широкото поле, тамъ той ще се изправи, ще дигне главата си нагоре. Човѣкъ трѣбва да се съобразява съ мѣстото, съ терена, по който върви. Ако вървишъ по нѣкой стрѣменъ, високъ планински връхъ, тамъ ще лазишъ като дете, ще дигнешъ единия си кракъ, после другия, и тъй ще напредвашъ крачка следъ крачка. Ако се качвашъ по нѣкоя скала съ обуца, трѣбва да мислишъ после, какъ ще слизашъ. Скалата е хлъзгава, стрѣмна, съ обуца не се слиза. Тогава ще седнешъ на скалата внимателно, съ всичкото си смирение и ще събуешъ обувката си: ще събуешъ единия кракъ, после другия, и ще хвърлишъ обувката си долу, подъ скалата—босъ ще слизашъ надолу. Сжщото нѣщо ще правите и въ живота си: нѣкога ще ходите боси, нѣкога ще бждете съ обуца. Когато се намѣрите между користолюбиви хора, ще бждете съ обуца. Това показва, че практическиятъ животъ налага правила на човѣка, макаръ и временни. Това, което е важно за днесъ, за утре вече не е важно. На единъ човѣкъ ще говоришъ по единъ начинъ, на другъ — по другъ начинъ, а на себе си — по различни начини. Като станете сутринъ, вземете положението на малко дете и си кажете: За великия животъ, въ който живѣя, азъ съмъ малко дете, и затова ще се уча отъ всичко, както детето се учи.

Съвременнитѣ хора не успѣватъ въ живота си, понеже мислятъ, че сж силни, учени, умни. Който мисли, че е силенъ, нека направи следния опитъ: да нареди предъ себе си десетъ чувала, всѣки отъ тѣхъ тежъкъ 50 кгр., и да започне да ги слага на гърба си. До който чувалъ спре, толкова е неговата сила и знание. Ако дигнешъ само първия чувалъ и не можешъ повече, кажи си: много знание ми е нужно, докато мога да нося на гърба си и десетътъ чувала! Само по този начинъ човѣкъ може да опита силата и знанието си. Който иска да изпита търпението си, ще го поставятъ на следния изпитъ: ще му дадатъ десетъ чувала жито, да преброи, по колко зрънца има въ всѣки чувалъ. Нѣкой ще издържи само до първия чувалъ, другъ — до втория, трети — до третия и т. н. Ако се намѣри човѣкъ съ по-голѣмо търпение, да изброи зрънцата въ петътъ чувала, следъ това ще започне да философствува: Ще претегля, колко тежатъ зрънцата въ първитѣ петъ чувала; после ще претегля вторитѣ петъ чувала и ще направя изчисление, да видя, колко зрънца жито има и въ тѣхъ. Не, за да изпитаашъ търпението си до край, трѣбва да преброишъ житнитѣ зърна и въ вторитѣ